

Do Iráku? Pro ostřílené!

CO VIDĚT

Ur

Ur patří mezi nejvýznamnější místa starověké Mezopotámie, nejstarší budovy pocházejí z roku 4000 př. Kr. Po tří úspěšné dynastie to bylo hlavní město Sumerů, nejvyššího vrcholu dosáhlo v době panování třetí a poslední dynastie (2124 až 2095 př. Kr.). Nejznámější památkou Uru je třípatrový zikkurat, který začal stavět král Urnammu v roce 2113 př. Kr. a stavbu dokončil jeho syn Schulgi. Zikkurat byl určen k uctívání boha Nannara, který byl bohem měsíce. Původně byl vysoký 26 m, dnes z něj zbývá pouze 17,25 m. První stupeň měl rozměry 62 x 43 m, druhý stupeň 36 x 26 m a třetí 20 x 11 m. Třetí stupeň byl vysoký 5,55 m a na něm ještě stála zastřešená svatyně se sochami bohů. Jednotlivé řady cihel byly zpevnovány přírodním asfaltem, který se nacházel v okolí. Protože dosud nedošlo k jeho restaurování, asfalt, který vidíme, je starý 4 tisíce let. Na některých schodech lze spatřit také původní pečetě krále Urnamma.

Ur je významným městem také proto, že se zde narodil Abrahám, otec všech proroků. Na tom se shodují bible i korán a dokládají to také další starověké texty. V duchu staveb ze 2. poloviny 2. tisíciletí př. Kr. byl proto zrekonstruován Abrahámov dům, stojící 3 km východně od zikkuratu.

FOTO: ARCHIV

FOTO: ČTK

Záběry amerických vojáků počítajících mrtvé po partyzánských útocích na jedné straně a na druhé nedočkavé napětí z vědomí, že země nesoucí pozůstatky měst, jež byly skutečnými kolébkami moderní lidské civilizace, je od tyрана osvobozena! Je tudíž i dostupná? Dá se konečně navštívit místa zmiňovaná v bibli či koránu? Babylón, Ur, Uruk a další? První sverpí cestovatelé už dnešní Irák zkusili. Zemi na Eufratu a Tigridu už navštívit lze. Je to ale sousto pro cestovatelské extrémisty!

Brána kuvajtská

Vzhledem k faktu, že z bezpečnostních důvodů lze uvažovat zatím jen o návštěvě jižní části byvší Saddámovy země, je ideálním nástupním místem Kuvajt. Maličká bohatá zemička s hlavním městem slabých 200 km od iráckého přístavu Basry.

Není špatné zůstat po přeletu do hlavního města ropného superstátku dva či tři dny na místě. Jednak si cestovatel musí trochu zvykat na suché vedro polopouštních zemí a pak je také dobře si na moderní arabské společnosti zafixovat pár zásad, které by v emocionálně vybičovaném Iráku mohly rychle vyústit ve velký problém: Především nijak neflirtovat se ženami. Ani pohledem!

Do Iráku autem

Nejsnazší způsob proniknutí na území Saddámovy Mezopotámie je autem po silnici do Basry. Tudy byl také veden úplně první útok spojenců před několika měsíci. Nyní je tato široká asfaltka plná vojenských nákladáků a na hranici stojí hlídka. Nejdrsnější a nejpřímější způsob, jak se přes zátaras okupačních sil dostat, je předem sundat z najatého vozu pozná-

vací značky a pozdravit muže v maskáčích. Dělal to tak většina válečných korespondentů.

Už před příchodem osvoboditelů byl jižní Irák spálenou zemí a je prakticky dosud. Ale hned od prvních kilometrů je potěšitelné zjištění, že raketami rozsekané jsou jen vojenské a strategické objekty a lidská sídliště z křivých lepenic zůstala válkou nedotčena. Cestou k Basře se jich hodně ukáže kolem cesty. K návštěvě to ale rozhodně nelze doporučit.

Voda je ve čtyřicetistupňových vedrech klíčem všeho. Ta je na jihu země hůř dostupná než ropa, proto je třeba pamatovat na alespoň pět litrů tekutiny na den a naložit před odjezdem z Kuvajtu zásobu do vozu. Pořádná rezerva vody je nezbytná, třeba jen umytí rukou bude za pár hodin dost problému...

S jídlem je to podobné. I když v Basře lze navštívit i restaura-